

دکتر قاسمی مطرح کرد:

کنفرانس هسته‌ای اصفهان بزرگ‌ترین مجمع علمی هسته‌ای کشور در تاریخ سازمان انرژی اتمی ایران بود

دنبال کنند. به منظور بهره‌مندی افراد بیشتری از کنفرانس با همکاری بخش‌های مختلفی از جمله فناوری اطلاعات و فاوا و نیز مرکز دیپلماسی عمومی و اطلاع‌رسانی سازمان، سخنرانی‌ها و میزگردها به صورت آنلاین پخش شد. بر اساس آماری که به دست آوردیم، بیش از ۱۱۰۰ نفر به صورت حضوری و آنلاین از کنفرانس بهره‌بردند. یعنی علاوه بر ۸۲۰ نفری که در کنفرانس حضور داشتند، حدود ۳۰۰ نفر هم به صورت مجازی از مطالب ارائه شده در کنفرانس استفاده کردند که این اتفاق در نوع خود تجربه بی‌سابقه‌ای است. ۱۳۹ عضو هیأت علمی دانشگاهی در کنفرانس شرکت کرده بودند که این آمار بسیار بالا نشان از کیفیت کنفرانس دارد. حدود ۸۰ گزنت را به دانشجویان برتر تحصیلات تکمیلی حوزه‌های هسته‌ای دانشگاه‌ها دادیم که در کنفرانس شرکت کردند.

۴) این کنفرانس چه دستاوردهایی برای سازمان انرژی اتمی ایران داشت؟

شاید بهتر باشد بپرسیم این کنفرانس چه دستاوردی برای جامعه هسته‌ای داشت. این کنفرانس مانند همه کنفرانس‌ها اهدافی را دنبال می‌کرد. باید ببینیم که آیا این اهداف برای جامعه هسته‌ای محقق شده و اگر محقق شده، چقدر موفق بوده است؟ صنعت هسته‌ای ایران با محوریت سازمان انرژی اتمی بخش عمده جامعه هسته‌ای را شکل می‌دهد ولی فقط سازمان و صنعت هسته‌ای تشکیل دهنده این جامعه نیست. ما دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی مختلف و بخش خصوصی را داریم که در این حوزه فعال هستند. مهم‌ترین هدفی که به طور کلی کنفرانس هادنبال می‌کند، ایجاد فضایی برای تبادل اطلاعات است. این اطلاعات یا تخصصی، علمی و مدیریتی یا موضوعاتی است که فرصت‌های همکاری و توسعه همکاری را ایجاد می‌کند.

با توجه به دستاوردهایی که این کنفرانس داشت، باید اذعان کنم که کنفرانس علوم و فنون هسته‌ای در رسیدن به اهداف خود کاملاً موفق بود. در سه روز برگزاری کنفرانس، یک فضای مناسب تبادل اطلاعات و هم‌افزایی برای افراد شرکت‌کننده و جامعه هسته‌ای شکل گرفت. علاوه بر سخنرانی‌ها و میزگردهای تخصصی، یکی از سالن‌های جانبی کنفرانس به طور اختصاصی برای مذاکرات و تبادل نظر با طرف‌های خارجی در نظر گرفته شده بود. می‌توانم بگویم از دیگر دستاوردهای کنفرانس همین جلسات مذاکره جانبی بود که با هیأت‌های مختلف روسی، ونزوئلایی، سوری و سایر شرکت‌کنندگان کشورهای دیگر برگزار شد. چندین نشست خوب و سطح بالا داشتیم برای توسعه همکاری با کشورهایمانند عربستان، ونزوئلا و سایر کشورهایی که در کنفرانس حضور داشتند. یکی دیگر از ویژگی‌های کنفرانس امسال این بود که ۱۲ جایزه به ۱۲ نفر اهدا شد. جایزه شهید شهرداری در سه سطح برگزار شد و برای اولین بار دو نفر از مهمانان خارجی موفق به دریافت این جایزه شدند. این خود فرهنگ‌سازی و شناساندن فعالیت‌های ایران در عرصه بین‌المللی بود که مزین به نام شهید عزیز ما استاد دکتر شهرداری است و برای اولین بار این اتفاق افتاد.

۴) از بین مقالات برتر چه تعداد به جذب همکاری منجر گردید و آیا با کشورها و

مؤسسات خارجی شرکت‌کننده در کنفرانس تفاهم‌نامه همکاری داشتند؟

تیم اجرایی کنفرانس، وظیفه‌اش فراهم آوردن فضای لازم برای تبادل اطلاعات، ایجاد فرصت‌های همکاری و بررسی زمینه‌های همکاری میان بخش‌های مختلف است. تا جایی که اطلاع داریم در مذاکراتی که بخش‌های مختلف سازمان با طرف‌های خارجی داشتند، خوشبختانه زمینه‌های خوبی برای ادامه همکاری ایجاد شده است. در عین حال کنفرانس بین طرف‌های داخل کشور هم زمینه‌های خوبی را فراهم کرد و در این میان میزگردهای تخصصی نقش به‌سزایی داشت. زیرا هر پنل متولی تخصصی خود را داشت و متولیان تلاش کرده بودند تا ذی‌نفعان مختلف آن حوزه را دعوت کنند. همین موضوع مطمئناً زمینه‌های توسعه همکاری‌ها را افزایش داده است. برگزاری این کنفرانس برای کشور ما موابه‌ای داشت که به مرور زمان خودشان را نشان خواهند داد.

۴) آیا افرادی که به هر دلیلی نتوانستند در این کنفرانس حاضر شوند، امکان

بهره‌برداری از سخنرانی‌ها و پنل‌ها را دارند؟

همکاران جوان، کوشا و ساعی ما در دبیرخانه اجرایی کنفرانس که خیلی هم زحمت می‌کشند در تلاش هستند تا هرچه سریع‌تر و با کیفیت مطلوبی، کتابچه مقالات

براساس آماری که

به دست آوردیم،

بیش از ۱۱۰۰ نفر

به صورت حضوری

و آنلاین از کنفرانس

بهره بردند. یعنی

علاوه بر ۸۲۰ نفری

که در کنفرانس

حضور داشتند،

حدود ۳۰۰ نفر هم

به صورت مجازی از

مطالب ارائه شده در

کنفرانس استفاده

کردند که این اتفاق

در نوع خود تجربه

بی‌سابقه‌ای است

روژه برگزار شد؛ در حالی که کنفرانس‌های قبلی یک یا دو روزه بودند. سه روزه بودن کنفرانس، فعالیت‌های علمی و اجرایی را بیشتر کرد.

۴) استقبال متخصصان هسته‌ای از کنفرانس

چگونه بود؟

بعد از اعلام فراخوان، حدود ۵۷۰ چکیده مقاله انگلیسی ابتدا برای دبیرخانه کنفرانس آمد که در نوع خود بی‌نظیر بود. از این تعداد، ۴۷۶ مقاله به صورت کامل دریافت و برای ارزیابی داوران ارسال شد. داوری مقالات، افراد علمی متعددی را از مراکز و دانشگاه‌های مختلف و سازمان انرژی اتمی درگیر کرد. هر مقاله حداقل برای دو داور ارسال می‌شد و بعد از نظرخواهی اگر نیاز به بررسی مجدد پیدا می‌کرد، حتی به داور سوم هم ارجاع می‌شد. در نهایت حدود ۴۲۰ مقاله کامل انگلیسی پذیرفته شد. دریافت این تعداد مقاله کامل به زبان انگلیسی بی‌نظیر بود. نزدیک به ۸۲۰ نفر شرکت‌کننده علمی در سه روز کنفرانس داشتیم که این هم در نوع خود بی‌نظیر است. با اطلاع خدمت شما می‌گویم که در حوزه هسته‌ای و حتی علوم مختلف پایه این تعداد شرکت‌کننده سابقه نداشته و این کنفرانس از حیث تعداد شرکت‌کنندگان کم‌نظیر بود. ما در این کنفرانس چیزی حدود ۱۰۰ سخنرانی علمی داشتیم که حدود ۸۰ سخنرانی برگرفته از مقالات برتری بود که داورها به عنوان مقالات برتر و سخنران شفاهی انتخاب کرده بودند. حدود ۲۰ سخنران هم به صورت مدعو داشتیم. موازی با بخش سخنرانی‌ها، ۱۷ پنل یا میزگرد تخصصی برگزار شد که در هر پنل به طور متوسط شش سخنران علمی مدعو و برجسته داشتیم که نشان از سطح بالای فضای بحث و تبادل اطلاعات علمی در کنفرانس داشت. در این دوره از کنفرانس بیش از ۶۰ مهمان خارجی از ۲۲ کشور داشتیم. این عدد قبل از اتفاقاتی که در کشور رخ داد آمار بالاتری بود و ما برنامه‌ریزی برای حضور بیش از دو برابر این تعداد مهمان خارجی را داشتیم ولی با توجه به شرایط پیش‌آمده، توفیق میزبانی از ۶۰ مهمان خارجی را پیدا کردیم. حضور این تعداد مهمان از خارج کشور باعث شد بتوانیم استاندارد بین‌المللی کنفرانس را حفظ کنیم. ۳۱ نفر از این مهمانان به صورت حضوری در کنفرانس حضور داشتند و ۲۹ نفر نیز به صورت مجازی سخنرانی‌های خودشان را در سالن‌ها و میزگردهای تخصصی ارائه کردند. چهار سالن در هتل عباسی که محل برگزاری کنفرانس بود درگیر ارائه محتوای علمی کنفرانس شد. در دو سالن پنل‌های تخصصی و در دو سالن سخنرانی‌های علمی به طور موازی دنبال می‌شد. تلاش شده بود محورهای طوری برنامه‌ریزی شود تا موضوعات مشابه با هم موازی نباشد و شرکت‌کنندگان بتوانند در هر بخش از کنفرانس، موضوعی متناسب با تخصص‌شان را

برگزاری کنفرانس‌های علمی در سطوح ملی و بین‌المللی و با حضور شرکت‌کنندگان داخلی و خارجی حاصل ماه‌ها تلاش، برنامه‌ریزی و هماهنگی است. حال اگر این کنفرانس‌ها در حوزه‌هایی همچون هسته‌ای، نظامی، فضایی و... برگزار شود حساسیت‌های موجود و لزوم اعمال برخی ملاحظات کار را دوچندان می‌کند. سازمان انرژی اتمی ایران، نخستین کنفرانس بین‌المللی علوم و فنون هسته‌ای را با حضور صاحب‌نظران، استادان، دانشجویان و اندیشمندان برجسته داخلی و مهمانان خارجی از پنج قاره برگزار کرد تا توانمندی‌های صنعت هسته‌ای کشور را بار دیگر در بوته آزمایش قرار دهد. تجربه‌ای که به بین زحمات و تلاش‌های چندین ماهه تیم‌های مختلف به ثمر نشست و پررنگ‌ترین نقش را در این میان کمیته اجرایی کنفرانس برعهده داشت. از زمان تصویب برگزاری این کنفرانس از یک سال پیش تا پایان آن در اردیبهشت‌ماه سال جاری تیم اجرایی خوش درخشیدند و با مدیریت دکتر فرشاد قاسمی از این آزمون بزرگ، سربلند بیرون آمدند. با دبیر اجرایی اولین کنفرانس بین‌المللی علوم و فنون هسته‌ای که معتقد است این کنفرانس در موضوعی خاص، زمان و مکانی خاص برگزار شده، به گفت‌وگو نشسته‌ایم.

۴) از تجربه برگزاری اولین کنفرانس بین‌المللی

هسته‌ای بفرمایید؟

این مصاحبه دو هفته بعد از برگزاری کنفرانس انجام می‌شود و در این مدت ما رویداد مهمی را در کشور داشتیم؛ سانحه ناگوار و دلخراش شهادت رئیس محترم جمهور و هیأت همراه ایشان. من در ابتدا یاد این عزیزان را گرامی می‌دارم و امیدوارم مورد رحمت خداوندی قرار گیرند؛ کما این که آرمزیده هستند. بعد از ۲۹ دوره برگزاری کنفرانس که نشان از سابقه زیاد فعالیت‌ها در این زمینه است، ما سی‌امین دوره کنفرانس را داشتیم که به‌نوعی با پنجاهمین سال تأسیس رسمی سازمان انرژی اتمی ایران مقارن شد. این دو اتفاق مهم دست‌به‌دست هم داد تا انجمن هسته‌ای ایران بنا به پیشنهادی که در کنفرانس بیست‌ونهم مطرح شده بود برگزاری کنفرانسی متفاوت از گذشته را در دستور کار خود قرار دهد. برای این منظور انجمن اهداف کمی و کیفی را در نظر گرفته بود تا در کنفرانس سی‌ام محقق شود و مهم‌ترین آنها برگزاری کنفرانس با حضور مهمانان بین‌المللی و همین‌طور با حضور پررنگ‌تر مهمانان داخلی بود.

بنده سابقه همکاری با انجمن را در چندین دوره کنفرانس‌های تخصصی علمی و هسته‌ای دارم اما این کنفرانس تجربه کاملاً متفاوتی بود. تفاوت این کنفرانس با رویدادهای قبلی، برگزاری بین‌المللی آن بود. همچنین جلسات هم‌زمان و میزگردهای جانبی فراوانی در این کنفرانس داشتیم که در کنفرانس‌های قبلی کمتر شاهد آن بودیم و از حیث تعداد روزهای درگیر، این کنفرانس، سه